Спадає сніг на білу Землю-матір
Сумирно. І в заслуженім спокої
Земля його приймає: бо багато
Вона плодів людині спородила.

Зрить хлібороб, як на полях зіпрілих
Яскріє сніг; до столу він сідає;
Йому всміхається надія з серця,
А з склянки — юний винограду витвір.

— Спадай же, снігу, з миром! І коріння
Хисти, і зародки; вони дадуть ще
Людині — хліб, і силу трав — худобі.

Спадай же з миром — щоб у дні воскреслі,
Тобою ситі, люди в долах бігли,
Немов слухняні табуни і ріки.